

Ранкове літнє сонце ніжно обіймає теплом вулички міста. Пташки гомонять і купаються в прохолодній воді фонтанчиків. Аромат цитруса лоскоче носики неквапливих перехожих. Цей запах лине вітром від величезного, розлогого апельсинового дерева, під яким розташована міська лікарня.

Ой! А це що?

ДЗЕНЬ-ДЗЕЛЕНЬ!

Писк велосипедного дзвіночка розполохав птахів, які ніжилися під ласкавим сонечком. Це кінь Артур швидко крутить педалі й вимальовує вісімки на велосипеді.

Він умить припарковує велосипед і починає віджиматися:

ОДИН, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ, П'ЯТЬ... ЩЕ РАЗОЧОК!

Далі кінь Артур хутко оббігає будівлю, знову присідає і забігає в лікарню під апельсиновим деревом. Та він прийшов не лікуватися, а лікувати, адже кінь Артур — відомий на все місто лікар.

У кабінеті він одягає лікарський халат, але не білий, а помаранчевий, і — **БУЛЬК-БУЛЬК!** — швидко випиває стаканчик апельсинового смузі. Кінь Артур упевнений, що апельсини — найкращі вітаміни, і якщо вживати їх щодня, ніколи не хворітимеш.

ТУК-ТУК! — заходить медбрат-лев Влад:

— Артуре, вітаю! Сьогодні в нас багато відвідувачів. За дверима вже чекають кішка Лола й кошеня Емі.

— Запрошуй, — усміхається лікар-кінь Артур.

— **УА-А-А-А-А-А-А-А-А-А!** — плаче кошеня Емі й заходить з мамою в кабінет лікаря.

— Що болить? Що турбує? — цікавиться кінь Артур.

Мама-кішка Лола намагається відповісти лікарю, але — **УА-А-А-А-А-А-А-А-А-А!** — кошеня Емі так гучно плаче, що лікар **НІЧОГО** не чує.

Кінь Артур підстрибує з крісла й... **ВЖУ-УХ!** — робить сальто і вже стоїть біля Емі догори ногами.

КЛІП-КЛІП.

— Як ви це зробили? — від подиву перестає плакати кошеня.

— Пізніше розповім. Спочатку я тебе полікую. То що тебе турбує? — підморгує лікар-кінь Артур.

— **ОЙ**, лікарю, у нас біда! Наше кошеня прищемило собі дверима хвоста, — жаліється мама кішка.

ВЖУХ! — ще одне сальто — і кінь Артур знову стоїть на ногах.

— **ЩУП-ЩУП!** Тут болить? — оглядає лікар хвостик кошеняти.

— Та-а-а-а-а-а-ак! — майже плаче маленьке.

— Зрозуміло. Значить, будемо **САЛЬТУВАТИСЯ!** — каже лікар.

— **ЩО?** — дивується кішка. — Можливо, лікуватися?

— Ні, **САЛЬТУВАТИСЯ!** — веселиться кінь Артур.

Лікар-кінь Артур закручує кошенятко довкола себе.

— Стаємо на праву лапку. А тепер — на ліву, — підморгує лікар.

Тим часом медбрат-лев Влад непомітно намащує хвостик кошеняти ліками, але не звичайними: ароматною олією ромашки й персикових кісточок.

— А тепер у повітрі сальто — й на задні лапки приземляємось! — усміхається кінь Артур, обертаючи кошеня.

А медбрат Влад тим часом навколо ранки бинт закручує і яскравим бантиком зав'язує.

Кошеня Емі веселиться — **ВЖУХ!** — сальто вперед, сальто назад. Навколо лікаря перекручується, а потім... свій хвостик **ЩУП-ЩУП.**

— Ой, мені вже не болить! — радіє маленьке.

— Чудово! — плескає лікар. — Вчися далі **САЛЬТУВАТИСЯ!** А ще раджу на гімнастику записатися, бо спорт — це сила та здоров'я.

— А ось вам з нашого дерева свіжі апельсини, бо це найкращі для здоров'я вітаміни, — дарує торбинку з помаранчевими фруктами медбрат-лев Влад.

Кошеня з мамою дякують за допомогу й весело йдуть додому. А лікар-кінь Артур і медбрат-лев Влад далі працюють, адже в лікарні під апельсиновим деревом ще багато роботи — потрібно пацієнтів лікувати й гарний настрій усім дарувати.

по-по-по-по-по-о-о!

У лікарні під апельсиновим деревом є особливі ліки. Вони не гіркі й не пекучі, а солодкі й пахучі. Ліки виготовляють у спеціальній лабораторії медсестри-мавпочки, Бекка й Ребекка, зі смачнючих і корисних фруктів, додаючи до них ароматні трави. Тож лікар-кінь Артур виписує пацієнтам не сиропчики чи таблетки, а спеціальні лікувальні смузі та мармеладки, що завжди допомагають.

Сьогодні кінь Артур уже встиг випити апельсинове смузі, позайматися ранковою йоогою, узяти участь у змаганнях з плавання й навіть посісти там **ПЕРШЕ** місце. Лікар упевнений, що спорт корисний для здоров'я, тому займається ним скрізь. Навіть зараз, у своєму кабінеті, він не сидить і чекає пацієнтів, а бігає довкола столу.

ТУК-ТУК! — зазирає медбрат-лев Влад:

— Терміновий пацієнт.

— Запрошуй! — не перестає бігати довкола столу лікар-кінь Артур.

— **КХЕ-КХЕ!** — індик Джек стурбовано заходить до кабінету.

— Що болить? Що турбує? — цікавиться лікар.

— **КХЕ!** На мене напав страшений кашель. І горло — **КХЕ-КХЕ!** — дуже болить. А я оперний співак, сьогодні ввечері мій сольний концерт. Лікарю, допоможіть, — хрипить індик Джек.

— Відкрийте рота й скажіть **А-А-А-А!** — оглядає з ліхтариком горло індика лікар-кінь Артур, а сам далі бігає на місці. — А тепер скажіть **МІ-МІ-МІ-МІ-МІ!** — виспіває лікар.

Оперний співак-індик Джек **КЛІП-КЛІП.**